

دوره تازه‌ای از تاریخ مبهم عراق، آغاز شده است

بهرام رحمانی

bamdadpress@swipnet.se

رژیم حزب بعث، با لشکرکشی آمریکا و بریتانیا برکنار شد، اما سرنوشت مردم عراق، هنوز در پرده ابهام است و به نظر نمی‌رسد در چنین شرایطی مردم این کشور، به این زودی‌ها به آزادی و آرامش و رفاه نسبی برسند. جامعه‌ای که مردمش از حق تعیین سرنوشت آزادانه و ساختن تاریخش محروم باشد و فراتر از آن اشغال‌گران از بالای سرشان تصمیم بگیرند، دشواری‌ها و سختی‌های زیادی در پیش روی خود خواهد داشت و متحمل زیان‌ها جانی و مالی زیادی نیز خواهد شد.

خبرهای عراق، متناقض و بسیار پیچیده است. باید انبوه خبرها را از کانال‌ها مختلف دنبال کرد تا به گوشه‌هایی از واقعیت پی برد. رژیم عریض و طویل حزب بعث، با رییس جمهور و وزیر و وکیل و نزدیک به نیم میلیون ارتش و پلیس مخفی و علنی ظاهرا محو شد، بدون این که خبری از دستگیری و یا مرگ آن‌ها منتشر شود. هنوز کسی نمی‌داند که چه بر سر صدام حسین، مقامات، وزرا، مدیران عالی‌رتبه و فرماندهان و ژنرال‌ها آمده است؟ اما پرواضح است که در این میان معامله‌ای بین مقامات سیاسی- نظامی آمریکا و عراق صورت پذیرفته است!

مهم‌تر از همه تراژدی شرایط زندگی مردم عراق، با وجود سانسور و تحریف واقعیت‌ها در همین حدی که به بیرون درز پیدا کرده است، عمیقا دردناک و تکان‌دهنده است. هفته نامه «تایم» در تازه‌ترین شماره خود، به نقل از مقامات پنتاگون برآورد می‌کند که بیش از ۱۲ هزار نفر از مردم عراق، در جنگ آمریکا و بریتانیا علیه این کشور، جان خود را از دست داده‌اند. تایم، نوشت: «با این حال، مجموع کشته شدگان در این جنگ، هنوز نامعلوم است و برخی از کارشناسان نگران آنند که در صورتی که شمارش این تلفات اعلام شود، همه از آن متعجب شوند». شکی نیست که ابعاد فاجعه انسانی و ویرانی تاسیسات زیربنایی در عراق بسیار بالاتر از این آمار و ارقامی است که ما از رسانه‌های رسمی شنیده‌ایم. شاید روشن شدن حقیقت سال‌های طول بکشد.

گفته شده است که بازسازی تاسیسات زیربنایی عراق، سالیانه ۲۰ میلیارد دلار هزینه دارد که بخش اعظم این بازسازی به شرکت‌های آمریکایی واگذار شده است. این مسئله نشان می‌دهد که سیستم امپریالیستی آمریکا و متحدانش، برای کسب سود بیش‌تر به این جنگ‌ها و کشتار و ویرانی‌ها نیاز دارند و مسایلی از قبیل «مبارزه با تروریسم»، «برقراری دموکراسی»، «نابودی سلاح‌های کشتار

جمعی» و «برکناری دیکتاتورها» نیز اسم رمز پیش‌برد امر و تامین منافع اقتصادی، سیاسی و نظامی امپریالیستی و توجیه لشکرکشی‌هایشان است.

در رابطه با فجایع انسانی، خبرنگاری به رادیو فارسی زبان پنتاگون و وزارت امور خارجه آمریکا، یعنی رادیو «فردا»، از بغداد، گزارش می‌داد که فقط در محوطه بیمارستانی در بغداد ۲۰۰ کودک، به دلیل این که کسی برای تحویل جسد آن‌ها مراجعه نکرده است دفن شده است. بنا به همین گزارش، فقط در یکی از گورستان‌های بغداد، سه هزار نفر که در جنگ کشته شدند را دفن کردند.

از سوی دیگر اوضاع شهر موصل نگران‌کننده و متشنج و ناامن است. ترکیه، ترکمن‌ها را تحریک می‌کند. آمریکا، برای توجیه استقرار درازمدت نیروهایش در این شهرها به درگیری و گسترش ناامنی نیاز دارد. احتمال این که دولت‌های یاد شده جنگ داخلی کرد، ترکمن و عرب در شهرهای موصل و کرکوک به وجود آورند و مردم این شهرها را بیش از این خانه خراب کنند، دور از انتظار نیست؛ به قول معروف «تفرقه بینداز و حکومت کن!»، واقعیتی است که جان و مال و زندگی مردم عراق را تهدید می‌کند. این دو شهر، به دلیل این که منابع نفتی عظیمی دارند مورد توجه ویژه آمریکا، بریتانیا و ترکیه قرار گرفته‌اند.

اوضاع شهر موصل، از زمان حادثه تیراندازی نیروهای آمریکایی، به مردمی که با انتصاب فرماندار تازه این منطقه مخالفت می‌ورزند، پر تنش بوده است. بنا به برخی گزارش‌های موجود، از جمله رادیو بی‌بی‌سی، در تیراندازی سربازان آمریکایی روز سه‌شنبه ۱۵ آوریل، حداکثر ۱۵ نفر جان خود را از دست دادند و حدود ۱۰۰ نفر نیز زخمی شدند. همچنین گفته شده است روز چهارشنبه ۱۶ آوریل، هنگامی که سربازان آمریکایی، قصد برافراشتن پرچم آمریکا را بر فراز ساختمانی داشتند، با اعتراض مردم روبه‌رو شدند، معترضین را به گلوله بستند. در این واقعه نیز سه نفر کشته شدند و تعدادی نیز از جمله کودکان زخمی‌گردیدند. فرماندهی نیروهای آمریکایی، در منطقه به این جنایات نظامیان‌شان اقرار کرده است.

در بغداد، بصره و ناصریه نیز ده‌ها هزار نفر بر علیه نیروهای اشغال‌گر آمریکایی و بریتانیایی، دست به تجمعات اعتراضی و راهپیمایی زدند. مردم عراق، از این که آمریکا، افسران و پلیس رژیم حزب بعث را به خدمت فراخوانده است، بسیار خشمگین هستند. افسران و پلیس سابق رژیم بعث، این بار در حمایت تانک‌ها و نیروهای آمریکایی، دست به سرکوب معترضین می‌زنند. این در حالی است که کسی نمی‌داند چه بلایی بر سر هزاران زندانی سیاسی در زندان‌های عراق آمده است؟

از سوی دیگر آمریکا، تبلیغات زهرآگین خود را بر علیه ایران و به ویژه سوریه افزایش داده است. آمریکا، در نظر دارد برای برقراری «دمکراسی؟!» در ایران، ۹ میلیون دلار کمک به طیف‌های نزدیک به سیاست‌های خود، به ویژه طیف سلطنت‌طلبان اختصاص دهد.

آمریکا، در نخستین اقدام خود علیه سوریه، خط لوله‌ای که نفت عراق را به سوریه انتقال می‌داد، بست.

کشورهای عربی، روسیه و اتحادیه اروپا نیز آمریکا را به خاطر تهدید سوریه، محکوم کرده‌اند. آری فلایشر، سخنگوی کاخ سفید، روز سه‌شنبه ۱۵ آوریل، در رابطه با سوریه گفت: «سوریه در کانون توجه قرار گرفته است. چون کشوری است که به عراقی‌ها پناه داده است». اسرائیل نیز از آمریکا، درخواست کرد که فشار خود را بر سوریه افزایش دهد.

در چنین فضای ناامن و متشنج اجلاس یک روزه «معارضین عراقی»، به سرپرستی مقامات آمریکایی، روز سه‌شنبه ۱۵ آوریل، در ناصریه عراق برگزار شد. در بیانیه پایانی ۱۳ ماده‌ای این کنفرانس تاکید شده است که اجلاس ناصریه، سرآغاز نشست‌های دیگر گروه‌های عراقی و تشکیل یک حکومت موقت در عراق است. شرکت‌کنندگان در نشست ناصریه، در مورد برگزاری اجلاس دیگری طی ۱۰ روز آینده به توافق رسیدند. هم‌زمان با برگزاری این اجلاس، ده‌ها هزار نفر از مردم ناصریه، بر علیه نیروهای آمریکایی، دست به تظاهرات زدند و خواهان خروج نیروهای آمریکایی و بریتانیایی از کشورشان شدند. در چنین شرایطی کارگران، کمونیست‌ها و آزادی‌خواهان عراقی، در قبال جامعه وظیفه سیاسی و انسانی دارند که به دنبال اهداف طبقاتی و اجتماعی و همچنین سازمان‌دهی تشکل‌های مستقل خود باشند و اصولاً نباید در ائتلاف «معارضین عراقی»، به سرپرستی آمریکا شرکت کنند. چرا که شرکت در چنین ائتلافی بیش از هر جریانی به ضرر مردم محروم و تحت ستم و کارگران است.

در مقابل سیستم سرمایه‌داری و قلدرومنشی مقامات کاخ سفید، تنها راه سیاسی و انسانی این است که جنبش کارگری و کمونیستی و انترناسیونالیسم پرولتری را تقویت کرد و در مبارزه طبقاتی حضوری فعال داشت. فقط با سرنگونی این سیستم گندیده ستم‌گر، سرکوب‌گر و استثمارگر می‌توان حرمت و موجودیت انسان را به بالاتر و مقدم‌تر از مسایل اقتصادی، سیاسی و اجتماعی ارتقا داد.

جنگ‌ها همواره بیش‌ترین قربانان خود را از زنان و کودکان می‌گیرند. حقیقتاً دیدن و شنیدن فجایع دل‌خراش و تراژدی انسانی که نیروهای آمریکایی و بریتانیایی، با ریختن هزاران تن بمب و موشک و توپ، بر سر مردم عراق، به بار آورده‌اند، انسان را از انسان بودنش شرمنده می‌کند و صد البته که چنین اعمال وحشیانه وجود انسان را لبریز از نفرت سیاست‌های امپریالیستی می‌سازد. تمام بدبختی‌ها و فقر و فلاکت بشر زیر سر سیستم امپریالیستی خوابیده است. برای رهایی انسان از یوغ و ستم و جنگ این سیستم، باید آن را از بین برد و جهانی شایسته انسان ساخت.